

[Indenrigsministeren.]

tekerforening, som Bidrag til „Farmaceuternes Pensionskasse“, et Tillæg paa 50 pCt. til de Pensioner, som Pensionskassen yder Apoteksmedhjælpere, et Beløb, der for Tiden udgør 13 500 Kr. Pensionen for Farmaceuter udgør for Tiden 1 800 Kr. aarlig og for Enker efter Farmaceuter 1 080 Kr. + Tillæg for Børn under 18 Aar.

Den fremtidige Ordning, hvorom der nu stilles Forslag i § 46, gaar ud paa, at enhver Apoteker fremtidig skal yde Bidrag til Farmaceuternes Pensionering, et Bidrag, der skal udgøre et vist Beløb for hver paa Apoteket ansat Medhjælper; Beløbet maa ikke overstige Apoteksmedhjælpernes normale Mindstebidrag og aldrig overstige 150 Kr. aarlig for en Medhjælper. I alt vil denne Forpligtelse for Apotekerne formentlig andrage mellem 80 000 og 90 000 Kr. aarlig. Jeg skal i denne Forbindelse erindre om, at efter Forslaget her vil Apotekerne jo blive fritaget dels for det hidtidige Bidrag paa de 13 500 Kr. — dette Beløb er i stadig Stigning —, dels for Bidrag til Apotekernes Forsørgelseskasse, der for Tiden udgør ca. 36 000 Kr. aarlig.

Det bestemmes i Forslaget, at Pensionen til Farmaceuterne og deres Enker fremtidig skal udgøre henholdsvis 1 800 Kr. og 1 200 Kr. aarlig med Reguleringstillæg, og at Apotekerfonden, saa længe de nævnte Normalbidrag ikke kan sikre en Pension af den Størrelse, skal supplere Pensionen op til dette Beløb. Desuden findes i § 46 en Bestemmelse, der opfordrer til, at Farmaceuterne selv i Tide sikrer sig noget gennem Forsikring, idet det fastsættes, at saafremt en Medhjælper eller en Enke, som oppebærer Pension fra Pensionsinstitutionen, dokumenterer at være sikret et yderligere aarligt Beløb ved Livrente eller paa anden Maade, ydes der endvidere den paagældende et Tilskud af samme Størrelse, dog ikke mere end henholdsvis 300 Kr. og 200 Kr. Disse sidstnævnte Tilskud nedsættes dog i samme Grad, som Normalbidragene til Pensionerne fører disse Pensioner op over de nævnte 1 800 Kr. og 1 200 Kr. plus Reguleringstillæg.

I Henhold til Bestemmelserne i § 9 ophæves den ubetingede Medhjælpertvang, der for Tiden er gældende. Paa hvert Apotek er Apotekeren forpligtet til i Henhold til den gældende Apotekerlov at holde mindst en farmaceutisk Kandidat. Det er givet, at denne Forpligtelse betyder en uforholdsmæssig stor økonomisk Byrde for de smaa Apoteker. Her drejer det sig navnlig om visse mindre Landapoteker, hvor

der faktisk ikke er Arbejde for den kvalificerede Arbejdskraft, der efter Loven skal findes der.

Jeg tror, det er forsvarligt, at der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at fravige det Krav, der her har været gældende, eventuelt for visse Tider af Aaret. Bestemmelsen maa i øvrigt ses i Forbindelse med en Bestemmelse i en anden Paragraf, der giver Adgang til at tillade et saadant Apotek at holde lukket i visse Timer paa Dagen. I øvrigt vil en hel eller delvis Fritagelse for Medhjælpertvang medføre, at de paagældende mindre Apoteker kan opvise et bedre økonomisk Resultat, dels til Gavn for de paagældende Apotekere selv, men ogsaa til Gavn for Apotekerfonden, hvis Tilskud til disse saakaldte Tilskudsapoteker herefter vil kunne nedsættes, og der er da ogsaa derfor i det Budget, der er opstillet for Apotekerfonden fremtidigt regnet med nogen Besparelse for Fonden paa dette Punkt.

Under det Arbejde, der er foretaget med Hensyn til Forberedelsen af disse Lovforslag, har det været overvejet, paa hvilke Punkter vedrørende Befolkningens Medicinforbrug der vilde være Mulighed for at nedsætte Befolkningens Udgifter til Medicin. Jeg tror, at der her kan nævnes 4 Punkter, hvor der med Haab om Udbytte kan overvejes, om saadan Mulighed foreligger.

Der er for det første Spørgsmaalet om Muligheden for gennem Apotekerordningen at fremme en Udvikling, hvor Lægerne i deres Ordination af Medicin bebyrder Patienterne eller Sygekasserne med de mindst mulige Beløb. For det andet rejser sig Spørgsmaalet om en Kontrol med de medicinske Specialiteter. For det tredje kan man rejse Spørgsmaalet om Muligheden af at ophæve Recepttvang for visse Lægemidler; og endelig kan man rejse det Spørgsmaal, om der kan komme til at foreligge Muligheder for en generel Nedsættelse af Apotekerafgifterne til Fonden, saa der kan ske en tilsvarende Nedsættelse af Medicinpriserne.

Jeg skal tillade mig nærmere at omtale disse forskellige Muligheder. Hvad angaar det første Punkt, maa man jo erindre, at Udviklingen har ført med sig, at Formen for Lægernes Receptordination i de sidste 20—30 Aar er undergaaet en meget udpræget Forandring. Medens Lægen tidligere benyttede sig af magistrelt opskrevne Formler i Forbindelse med Præparatformler fra Farmakopeen og Receptformler fra den saakaldte lille Københavner-Farmakopé, saa er Forholdet nu det, at Lægerne i mindre